

SENCRVIA

N° 16

Hapuis.
31.8.80.

CARTA DEL PADRE IGNACIO MONTJOJO
-.-.-.-.-

Desde las páginas de esta revista, a todos cuantos habeis colaborado, que creo sois casi todos, quiero agradeceros muy cordialmente vuestra ayuda generosa para las obras de este templo parroquial de San Juan Bautista de DEIA. No solo los donativos en metálico sino también los trabajos realizados ya sea para la tómbola, ya para luego despachar en ella los números que iban luego a ser sorteados.

No puedo nombrar a todos pero sí algunas colaboraciones especiales y meritorias, como la cesión del local para la tómbola por parte de Alfredo Apestegua, la cesión de la sala de exposiciones por parte del Ayuntamiento y su Alcalde, la ayuda personal de éste para la subasta de cuadros. Y los trabajos en la tómbola de las chicas para: montarla, vender los números atenderla etc.

Por otra parte la ayuda de los conciertos en la iglesia, generosamente ofrecida por los artistas de la música, la cesión de cuadros por parte de los pintores varios, como la compra que otros han realizado han sido cooperaciones muy para tener en cuenta en el momento de examinar ese récord en la carrera de aportaciones durante tan corto espacio de tiempo, como han sido estos dos últimos meses.

Una mención especial merecen la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de las Baleares con su donativo de 50.000.-pts y de la Sra. Victoria Moragues Montlau con 300.000.-pts, que facilitaron llegar velozmente a la meta deseada y rebasarla.

Deciros: ¡muchas gracias!... es muy poco, si no añadiera algo más, y es que me he sentido muy feliz no tanto por el don en sí, sino más bien, por la disposición del donante; por el calor que he notado en todos, su confianza, su alegre aportación sin otras pretensiones más que de ayudar, sin haber importunado a nadie por mi parte en absoluto, ni con visitas a domicilio, ni cartas, ni llamadas... etc.

¡Que Dios os bendiga a todos!

EL RECTOR

Podemos agrupar las aportaciones como sigue:

LA TOMBOLA ha dado	126.926.- ptas
LA EXPOSICION DE CUADROS Y SUBASTA	162.500.- "
LOS CONCIERTOS	62.984.- "
DONATIVOS	662.247.- "
TOTAL	1.014.657.- "

La cantidad total no es la misma que leí en la iglesia porque tres cuadros de la subasta no han sido recogidos ni pagados.

Secció de Cartes

Resposta a A.P.F. (S'Encruia, Agost 1980)

Som un home humil i noble
i una glossa he fet per vos:
¿no sabeu que's pobladors
a la llarga fan un poble?

Sa llei no es tan sols de Deia—
es s'ordre dins sa raó,
i no hi ha cosa pitjor
que no sebre conversar;
si es padrí sabia llaurar
perque era bon conrador
no fou s'estern es traïdor—
fou s'estòl que no lluïtar,
i avui l'hi resta es bramar
qué's lo que sol fer millor.

Si els estenrs porten costums
i tu tan sols no les tens
¿a on vas?

¿i d'on vens?
¿que has fet de tes pobres grums?

Cara i tabarra, per tot n'hi ha;
glossa mal feta també es tafarra,
i es emprenyosa com sa paparra
cercant orella per aferrar.

Tothom es fora-viler
fins es mateix dia de neixer,
llavors vé...

¡vé lo de's creixer!
i n'hi ha que n'ho fan bé.

Si s'ha de partir per no tornar
primer s'ha d'anar; llavors, venir—
també hi ha es fer; despres, desfer—
se pot buidar; se pot omplir...

¿tu que feràs?

¿te'n aniràs?

¿has de venir?

¿que's que has de fer?

¿o has de desfer?

¿has de buidar...

... o has d'omplir?

De claror, n'hi ha per tots;

cadescú sa que l'hi toca,

n'hi ha que le troban poca

i se queixen pegant bots.

I acab amb lo de's bordell...

i jo dic:

¡batuarradell!

tant si es cósi, com ribell;

tant si es punxó com martell;

cadernera, o siurell;

de "Manchestell" o Sabadell;

dugui boïna o capell;

de costat o de cantell;

girgola o picornell:-

que s'estiri un poc sa pell

(si por ser sa des cervell)

que un glossador tan migrell...

ja em direu:

¿que pot ser ell?

(Firma: un borgantell)

N.de la R. Encara que aquesta carta digués URGENT i dugués el segell de dia
10 de Setembre ens va ser entregada el 10 de Octubre.

JUNTA MUNICIPAL

En la Casa Consistorial de Deià a veinticinco de Septiembre se reúne al Ayuntamiento para celebrar sesión p'ublica mensual ordinaria. Los asuntos contenidos en el Orden del Día fueron los siguientes:

Facturas presentadas.

Se aprobaron las siguientes:

Una de Dª Maria Marcús de 6.719.-pts. Importo de jornales y material para la limpieza de la Casa Consistorial.

Una de la Pensión Ca'n Quet de 13.000.-pts de la comida de los músicos de San Juan Bautista.

Una de Restaurante Jaime de 5,800.-pts, importe del lunch servido en la inauguración de las Casas Consistoriales.

Una de la tienda Francisca Horrach de 3,610.-pts de objetos de cerámica suministrados.

Una de la Mutualidad de Administración Local, de 100.-pts, importe de la suscripción al Boletín.

Una de D. F. Xavier Sans Apoderado, de 625.-pts, importe honorarios 3ª trimestre.

Otra de D. F. Xavier Sans de 195.-pts, suplidos tercer trimestre.

Correspondencia oficial recibida.

Escrito de la Delegación Provincial del Instituto Nacional de Estadística. Dada lectura a la circular sobre el Censo de Edificios y Locales, a efectos de iniciar los trabajos preparatorios, se acuerda:

1^a.- Habilitar para Oficina censal una dependencia de las Oficinas Municipales.

2^a.- Proponer el nombramiento de Asesor local a Dª Catalina Rullan Mas.

Escrito de la Delegación Provincial del Ministerio de Cultura, con fecha 11 del actual, comunica que a partir de esta fecha y en cumplimiento de lo establecido en la Ley de 2 de Mayo de 1975, sobre espacios Naturales Protegidos y su reglamento todas las obras que se proyecten en ese término municipal y que estén enclavados en la zona "Costa N.O. de la Isla de Mallorca" declarada Paraje Pintoresco, deben pasar a informe de la Delegación Provincial del Ministerio de Agricultura, en vez de pasar por la Comisión del Patrimonio Artístico, salvo que se trate de un bien, monumento o conjunto histórico-artístico o de valor arqueológico, y su marco o entorno.

Considerando que todo el término municipal de Deià por sus especiales características constituye un entorno monumental arqueológico y paisajístico, se acuerda por unanimidad que todos los proyectos sigan mandándose a la Comisión del Patrimonio Artístico.

Escrito de D. Axell Ball.

Comunicando que como propietario de la finca Ca'n Rebon de este municipio con una extensión de 62,929 m² cuyo anteproyecto de poblado rústico fue informado favorablemente por Bellas Artes, y que la ausencia del Plan General de Ordenación del término ha impedido la realización del proyecto, por lo que solicita la inclusión de dicha iniciativa en las Normas Subsidiarias y Complementarias.

Se acuerda remitir copia de dicho escrito al Sr. redactor de las Normas Subsidiarias.

Escrito de Dª Dominique Aubert Coll.

Como propietaria del predio Ca'n Quet de este término con una extensión de 59,125 m² que goza de acceso por la C.C. n° 710 y dispone de suministro de agua y electricidad así como una vivienda interior, y que existe la iniciativa de parcelar el resto del predio no afectado por la zona hotelera, en el máximo número de parcelas rústicas que permita la legislación, solicita la inclusión de dicha iniciativa en las Normas Subsidiarias y Complementarias.

Se acuerda mandar copia de la solicitud al Sr. Arquitecto redactor.

Expedientes de obras particulares.

Vistos los expedientes instruidos a solicitud de particulares para efectuar obras, se concedió licencia a los siguientes:

D. Paul Rogera.

D. Antonio Coll Solas.

D. Pedro Ricoll Bauzá.

D. José Ferrer.

D. Margarita Santos Bauzá.

Se denega la licencia a D. Juan Serra Miquel, por falta de información Técnica.

Escrito de D. Rafael Ferrán Jorras.

Dada lectura al escrito presentado por dicho señor, en relación a la licencia concedida para la construcción de una vivienda unifamiliar en la calle Puig, ya que las modificaciones no afectan a la nueva Ley del Suelo ni al Plan Provincial, se acuerda aceptar las alegaciones y que se proceda a la liquidación del nuevo presupuesto.

Informe Proyecto vivienda unifamiliar al amparo del art^o 42.2.2. del Reglamento de Gestión Urbanística.

Vista la instancia suscrita por D. Alfredo Pardo Suarez acompañada de proyecto redactado por los arquitectos D. Antonio Coll Bucher y D. Antonio Junco-sa Aysa, solicitando licencia municipal para proceder a la construcción de una vivienda unifamiliar aislada y estable en el Predio de Son Canals de este mu-

nicipio, el ayuntamiento por unanimidad acuerda informar favorablemente y que se remita el expediente a la Comisión Provincial de Urbanismo para su trámite posterior, todo ello en base a lo dispuesto por el artº 42.2.2 del Reglamento de Gestión Urbanística.

Propuesta de solicitud de ayuda económica al Consell.

A propuesta de la Alcaldía, se acuerda solicitar ayuda económica al Consell General Interinsular de las Islas Baleares, para el pago de los honorarios del proyecto de Abastecimiento de Aguas y Saneamiento de Deià, redactado por los ingenieros de Caminos, Canales y Puertos D. Federico Gili Juan y D. Manuel Velasco Maillo.

Contratación en régimen laboral de Peón Caminero.

A propuesta de la Concejala de Personal, se acuerda contratar a partir del primero de Octubre a D. Roberto Garza Lozano, para el cometido de Peón Caminero por el período de tres meses, previa formalización del correspondiente contrato.

Y no figurando ningún otro asunto que tratar se levantó la sesión.

Recepta

ESCALDONS DE GALLINA

Es molt bona darrerria
(que alguns diuen segon plat)
es pot menjar cada dia
sense quedar embafat.

...

La carn serà trossejada;
si és possible poc os;
la ceba, molt poc tallada,
i cabeça d'all ben gros.

...

Dins l'olla, saim posau
i tomàtiga també;
amb cullera ho remanau
i una fulla de llover.

A dins tot aquest sofrit,
de vi sec, sols mig tassó;
ompliu d'aigua, manco un dit,
i un picadís de bassó.

...

Moradui i sobressada
li donarà un bon gustet
i un póquet de llet -regada-
i se serveix calentet.

...

Es patató frit apart,
s'hi ha de posar darrerria,
i resulta una obra d'art
i un èxit de la cuinera.

POLONIA I XILE

Des de la seva realitat complexa i, per això mateix, difícil de copsar completament per a nosaltres, les vagues obreres de Polònia han produït, entre altres coses, el reconeixement de que allà, com a altres països socialistes, s'ha establert al llarg del temps una greu divisió entre el partit i el funcionariat dirigits -l'aparat de l'Estat- i la mateixa classe treballadora i el poble.

En una reflexió autocrítica, directa i clara, -autocrítica que els governs occidentals no acostumen a fer ni a oferir al seu electorat-, així ho han reconegut els responsables polítics de la nació: no han amagat que manca a Polònia, un vertader diàleg social al mateix temps que sobren burocratització i centralització del poder decisor; que es dona un repartiment inadequat, i fins i tot injust, del producte nacional i que els sindicats oficials no han estat capaços d'omplir les exigències dels obrers...

Tot això ens fa avinent el que ja sabem: que als països socialistes també manca molt per fer; que la revolució no s'acaba en un canvi de les estructures ni solament substituint la propietat dels mitjans de la producció. Segurament cal també imaginació, coratge i un poble unit per anar més enllà, recorrent llibertat i participació dins els esquemes socialistes. Cal, en una paraula, no mitificar el socialisme d'avui ni de cap moment històric per anar creant, críticament i entre tots, el socialisme de demà: la justícia i l'igualtat viscudes, de cada vegada més, en la llibertat col·lectiva i personal. Un camí difícil -és veritat- però, sens dubte, ple d'il·lusió.

Els aconteixements polonesos, des d'una altra perspectiva, ens han fet palesos endemés, alguns aspectes que no podem subvalorar. Per exemple, la força del 'unió i de la solidaritat obreres; el que, en una societat socialista, més enllà de manipulacions informatives, no hi hagut casos de violència entre les dues parts directament implicades, encara que la vaga posava en perill alguna cosa més que el sindicalisme oficial; que els mateixos treballadors en vaga accepten, globalment parlant, el marc del socialisme: la seva lluita no ha estat contra aquest sistema -ni doncs, una fugida cap al capitalisme- sinó per una democratització real i per un augment de llibertat dins la societat socialista.

Si les expectatives que els fets de Polònia han desvetllat no són traïdes per la força o per les regideses estructurals, creim que s'ha encetat una etapa dins la història dels països de l'Est.

A l'altra indret del món, Xile, la nafra, sempre sagnant, des de l'usurpació del poder per Pinochet.

Per el proper dia 11 de Setembre s'ha convocat el referendun popular, que vol perllongar la dictadura militar durant alguns lustres més. La repressió, l'empresonament i la tortura, l'assassinat, la desaparició de milers de xilens, no ha estat prou encara per tomar al dictador i per mobilitzar contra ell la solidaritat, activa i eficaç, de les nacions poderoses del món.

Tot-hom sap que les xifres finals del referendun ja estan decidides. Tot-hom coneix l'amenaça d'empresonament per aquells ciutadans que no votin i, lògicament, deixin de recolçar a Pinochet. Tots hom llogit que figures polítiques, que afavoriren i col.laboraren en el cop d'estat del general, avui el rebutjen com a opresor. Malgrat tot això, no podem més que contemplar des de la nostra impotència com el genocidi d'un poble s'intenta legalitzar amb els vots d'uns ciutadans acorralats.

Polonia i Xile, dos pobles lligats en el temps i en la seva, diversa, recerca de llibertat.

Ciutat, dia 5 de Setembre de 1980

GRUP CRISTIA DE DRETS HUMANS

TURNO DE GUARDIA A CUMPLIMENTAR POR LOS SEÑORES MEDICOS DE DEIA Y VALLEDIMOSSA DURANTE LOS MESES DE OCTUBRE Y NOVIEMBRE (SABADOS DOMINGOS Y FESTIVOS)

MESES DE OCTUBRE DE 1980

Día 25 y 26 Dr. Monserrat Artigas Playa. Via Blanquerna. VALLEDIMOSSA

MESES DE NOVIEMBRE DE 1980

Día 1 y 2 Dr. Javier Peris Dominguez. Casa D'Amunt. DEIA

Día 8 y 9 Dr. Monserrat Artigas Playa. Via Blanquerna. VALLEDIMOSSA

Día 15 y 16 Dr. Javier Peris Dominguez. Casa Damunt. DEIA

Día 22 y 23 Dr. Monserrat Artigas Playa. Via Blanquerna. VALLEDIMOSSA

PINTORES DE DEYÁ

GEORGE SHERIDAN

Artista pintor, nació en Boston (EE.UU) en 1.923 desde 1.958 reside en Deyá.

Empezó a dibujar a los ocho años, atraído por las obras de los grandes pintores, Goya, Rembrandt. Sus primeras pinturas, fueron copias de los citados artistas.

Asistió a la escuela de Bellas Artes en Boston durante cinco años, tras los cuales pasó a ser profesor de la misma.

Más tarde obtuvo una beca de estudios para cuatro años, en Francia. A partir de ahí pasó más de 25 años en Europa, encontrándose con equilibrio expresionista en las ciudades belgas y alemanas y en Italia, Francia y España, se encontró con un equilibrio y una armonía.

En sus obras, nos encontramos con rasgos propios de las dos tendencias.

A su llegada a Deyá, como hemos dicho anteriormente cerca de 1.958 junto con Waldren, Norman Jenkins y otros fundó una escuela de pintura a la que dieron el nombre de "DEU D'ES TEIX" esta escuela marco una etapa muy importante en Mallorca.

A expuesto tanto en colectividad como particularmente en muchas ciudades tanto europeas como americanas. Tuvo la oportunidad de conocer a muchos pintores, españoles y franceses a raíz de una exposición que hizo en Madrid.

Deyá para él tiene algo, para lo cual los artistas deciden venir a vivir aquí.

Celebra que en Deyá por fin se ha ya hecho una sala en la que se podrán efectuar exposiciones.

En cuanto a su pintura George Sheridan, nos comenta: Que su temática esencial son dos cosas, la primera un equilibrio de lo que siente por la vida (expresión poética) y una limpieza en sus cuadros, prefiriendo una tendencia a las obras sencillas que hacia las obras recargadas. Asimismo busca en sus pinturas un misterio.

En su juventud tenía tendencia a unos colores como plata, saco etc. actualmente y dentro de un periodo más abstracto prefiere por los colores vivos y fuertes.

ULRICH LEMAN

Pintor, nacido el 15 de octubre de 1885 en Düsseldorf.

Desde pequeño empezó a recibir lecciones de pintura, un conocido artista romántico llamado Sdryonsky fue su profesor. A la edad de 15 años hizo su primera exposición en Densing, lugar en el que residía desde hacia unos años con sus padres.

La primera vez que vino a Deyá fue en el año 1928 invitado por Jacobo Sureda, a pasar unos días de vacaciones en Mallorca. En 1904 dejó la academia de pintura. Actualmente reside en Alemania. En 1914 marchó a la guerra. Acabada esta regresó a Düsseldorf donde terminó sus estudios. Al entrar en la ciudad esta se hallaba ocupada por las fuerzas francesas, el Estado lo detuvo y lo mandó a Grecia donde se dedicó a la arqueología. Este país se hallaba en guerra contra Turquía de allí marchó a Albania donde pudo dedicarse a la pintura. Más tarde marchó a Italia, donde continuó pintando.

Durante sus vacaciones en Mallorca fue invitado a pasar unos días en Valldemossa en el Palacio del Rey Sancho. Paseando en uno de los primeros co-

ches de Mallorca, visito Deyá pueblo que desde un principio le maravillo = como artista. Regresó nuevamente a Alemania no pudiendo apartar de su mente el bonito paisaje de nuestro pueblo, fue por lo que decidió venir a vivir aquí. Una vez en Deyá compró una casa en el Clot, cada día subía a comer a la Pensión Coll donde conoció a Montesinos, dueño de Ca'n Pelat, este le = invitó a visitar su casa y quedó tan maravillado de ella que decidió comprar sola. Una vez establecido en Mallorca, estalló la guerra civil, durante esta recibió un telegrama comunicándole que su madre estaba grave, cogió el primer avión y marchó a Alemania, pero cual no sería su sorpresa que al llegar le dijeron que todo había sido un truco de los nazis para apresarle. Un tío suyo que era General le nombro Teniente de un ejército librándose = así de la persecución de los nazis. Esto le impidió cualquier proposito de exponer en alguna galeria. Poco despues en un pueblo de Alemania habia una galeria que le regentaba una mujer que se llamaba "madre EY" en la cual pudo exponer sus cuadros.

En cuanto a su estilo Leman nos dice que se ha creado su propio estilo que define como impresionista, expresivo, utiliza todos los colores y no le gusta en absoluto la pintura abstracta. Desde los 15 años hace exposiciones en varias capitales europeas, curiosamente en Mallorca no ha hecho ninguna. Leman nos cuenta la anécdota de su vida: en Alemania mucha gente le consideraba muerto, prueba de ello fue en el año pasado cuando unos amigos suyos le mandaron un periódico en el que se relataba un homenaje que le hicieron tras el cual sus cuadros cobraron un alto valor.

--oOoOo--

El equipo de redacción de S'ENCUCUJA celebra que tan reconocido artista haya cumplido durante este mes, concretamente día 15, sus noventa y cinco años de edad. ¡Enhorabuena! y Felicidades al más veterano pintor de nuestro pueblo.

- 0 - o - 0 -

NOTA DE GRATITUD

Los familiares de

BARTOLOME BAUZA BAUZA (de Ca'n Bernat)

Fallecido en Deià el pasado día 28 de Septiembre, desean expresar su agradecimiento por las muchas manifestaciones de condolencia recibidas con motivo de su fallecimiento.

Ante la imposibilidad de corresponderlas a todas, personalmente, nos ruegan lo hagamos a través de esta nota.

- . - . - . -

CATALÀ i/o CASTELLÀ A 1er d'E.G.B.

(Sa redacció de sa revista S'Encruia me demanà informació sobre sa reunió de pares feta dia 17 de setembre a s'Escola de Deià i acordam que en faré un resum a menera d'article personal)

ACUMULACIO i/o SUSTITUCIO

Es tema més important per mi, cara a prendre una decisió molt concreta per es curs 1980-81 que iniciàvem, va ser: quina seria sa millor manera = d'organitzar s'ensenyament des mallorquí i castellà a 1er d'E.G.B. moment en que s'infant apren ses primeres lletres i fa ser primeres lectures.

En principi vaig voler exposar quines havien estat ses tasques de català que h'avia organitzat a s'Escola de Deià des des curs 72-73. Des d'aquest fins a n'es 75-76 vaig ensenyar es nostre idioma a nins i nines de = 2ª etapa i 5è d'E.G.B., a menera experimental i com a segona llengua. Des des curs 76-77, moment en que a Deià monés resten es quatre primers nivells d'E.G.B. i es majors es concentren a Sóller, continuu donant classes de català com a 2on. idioma, després des castellà, a tots aquells infants que ha guessin superat una correcta lectura inicial en castellà i després a tots aquells infants que tinguessin ja una seguretat ortogràfica castellana. Normalment eren nins de 3er. i 4è. Per tant ets infants que entraven per primera vegada a s'escola per a fer l'1er. d'E.G.B. continuaven aprenint a llegir i escriure primer en castellà. Ses raons que em donava per a començar en = castellà i després seguir en mallorquí eren: s'ensenyament de sa nostra llengua no estava legislat encara, a 5è d'E.G.B. baixaven a Sóller on s'ensenyament era en castellà, tenia por que quatre anys no bastassin per a anar-se'n amb un suficient bagatge de castellà a n'es Centre Comarcal, i tenia por que si canviava s'al·lot de poble no trobàs amb una insuficiència castellana, que era s'idioma menat.

Es curs passat es publicà es Decret de Bilingüisme que fa obligatori es català a tots es cursos d'E.G.B. i, a n'es mateix temps, sa Comissió Mixta des Ministeri d'Educació -Consell General Interinsular de les Illes Balears dona ja unes orientacions pedagògiques i metodològiques provisionals. Es = curs passat no vaig aplicar es Decret de Bilingüisme a 1er. d'E.G.B. no = vegent gens clara sa política d'acumulació de dues llengües i defensent sa de substitució des castellà per català (així ho comunico a sa Comissió Mixta)

Arribats a començament d'aquest curs 80-81, vos demanoreu: quines són ses circumstàncies que motiven s'exposició d'un nou plantajament:

1er) Es mateix Decret de Bilingüisme.

2on) Fuita de sa mova per davant es cas d'un alumne vinent d'un 1er. = d'E.G.B. totalment en català de s'escola Mata de Junc i arribent a fer uns nivells molt acceptables de castellà a 2on. a Deià ortogràfica, comprensiva i expressivament.

3er) Raonar, a partir des punt anterior que es risc de canviar de llengua, de mallorquí a castellà, és infim degut a que es mitja de comunicació des carrer (tobacs, televisió, publicitat, llibres d'esplai, cinema..) son majoritàriament castellans i van en s'ajuda des castellà.

4è) Sa mova estada a s'Escola d'Estiu de Ciutat dins es mes d'agost em posa en contacte amb una experiència de simultanejar a l'1er d'E.G.B. a s'es

cola de Consell, s'ensenyament de mallorquí i castellà, amb resultats globals positius.

Es hora d'exposar a n'os pares es distins criteris a seguir per a L'APRENTATGE DE LA LECTURA I ESCRIPTURA EN CATALA i/o EN CASTELLA a ler. = d'E.G.B. En faig una quadricula-organigrama a sa pissarra i desenvolup es tema:

- Inicialment hem de veure que dets alumnes que han de fer primer aquest any: 6 són de parla materna mallorquina, 2 de parla materna castellana i 4 de parla materna anglesa (iniciats ja en parla castellana).

- Després cal considerar quins alumnes en sortirien beneficiats o perjudicats segons sa política que agafàssim a ler. en quant a català i/o castellà. Vègem-ho

A.- SI ENSENYAM NOMES EN CATALA: Es mallorquins en són totalment beneficiats perquè és sa seva llengua, primer aprenen a escriure sa llengua que parlen. Es de parla castellana en són beneficiats per principi territorial integrant-se a sa comunitat on viuen, i en surten perjudicats perquè no és sa seva llengua materna. Es de parla anglesa en són beneficiats pos mateix principi territorial anterior o perjudicats si no parlen aquest curs encara mallorquí i si ja castellà.

B.- SI ENSENYAM NOMES EN CASTELLA: Perpetuam s'injustícia cap as mallorquins que en surten perjudicats totalment, puix no és sa seva llengua. Es de parla castellana en surten beneficiats perquè aprenen amb sa mateixa = llengua materna i perjudicats perquè retrasen sa seva integració lingüística a sa comunitat on viuen.

C.- SI ENSENYAM A TOTS EN CATALA I CASTELLA SIMULTANIAMENT A ler. aplicam es Decret de Bilingüisme que posa obligatori s'ensenyament de ses dues llengües. En surten totalment perjudicats es de parla materna anglesa que, a més a més que no aprenen s'anglès, han de fer-ho de cop amb altres dues. Pos en interrogant es benefici o perjudici de mallorquins i = castellans, encara que no defensi sa simultaneïtat, degut a que tot està en procés d'experimentació.

i D.- SI ES MALLORQUINS APRENEN PRIMER ES CATALA, ES DE PARLA CASTELLANA EN CASTELLA I A E'S DE PARLA ANGLESA SETS HI DONA OPCIO aplicam sa política personal que defensa que cada nin aprengui amb sa seva llengua materna ses primers lletres. En surten beneficiats es mallorquins. Beneficiats es de parla castellana (personalment) i perjudicats territorialment. I es de parla anglesa segons sa llargària des seu estatge a Deia.

Analitzades ses quatre possibilitats queda escollir es camí. Seguir un camí concret es tal volta necessari a una concentració escolar i/o amb = molts d'alumnes per aula, però no hem d'oblidar que estam a una unitària i que ses solucions poden venir per sa via de s'al.lot; "segons s'al.lot sa jugarta", diu es refrany, i solucionar cada cas.

Després de discutir-ho i quedar d'acord tots, s'ensenyament des català i castellà queda així:

- ES MALLORQUINS COMENÇARAN EN SA SEVA LLENGUA i segons sa capacitat d'assimilació simultanejaren, iniciaran després o més tard es castellà

- ES DE PARLA CASTELLANA COMENÇARAN EN SA SEVA LLENGUA i segons sa capacitat d'assimilació simultanejaren, iniciaran després o més tard es CATALA.

- ES DE PARLA ANGLESA ES DECATEN PER COMENÇAR EN CASTELLA per a després fer-ho en català.

Es reste de temes de sa reunió són:

- Acord de nova manera d'aprendre no per assignatures per separat, sinó globalitzant àrees.
- Acord amb el suport econòmic de S'Ajuntament, de que donin classes de música a l'Escola per a persones especialitzades.
- Introducció a n'os tema del local del Puig i segona etapa a Drià.
- Acord de fer durant el setembre noves classes el matí. Proviament a = reunió amb els infants aquests ho prefereixen per bon temps que fa.

— o o o —
PUBLICO
PARISIENE :
PEDRO
PABLO
PEREZ
PIETRO
PESIMO
PINTOR
PEDANTE
PINTA
PAISAJES
POR
PRECIOS
PROPORCIONALES
PARA
PERSONAS
POBRES

Xerratorum

DIUEN:

Que n'hi ha pel mon, que no tenen res dins es cap, a davant tenim es fet, es pineret des Molí tot cremat i es fil de sa televisió que per poc va moure una revolució.

Que pareix que aquets de GESA es poden mudar a estar a DELIA, porque en es pas que van a dins sa "zanja" les podràn enterrar.

Que abans per les verges bunyols podien menjar, però cada any es fa més difícil porque més poques n'hi ha.

Que deu passar a Ca'n Boqueta que tots en fugon escapats, ¿que hi deu haver qualche goneta que les crea maldecaps?

Que sa piqueta de Ca'n Carindo aigua sempre solia dur però pes mal cap de qualcú ara no en ve ni un "Xorringo".

Que tots es qui tenen cans, en anar pes carrer, un morral los haurien de posar, i així pontura sa gent tranquila podria anar.

Que l'amo D'ICONA es foc va venir a apagar duguent moto i emisora ¿devia voler fardar?

Que ja no és sol sa Costa de'n Topa lloc ple de merdes de ca, quan vas pes poble a les fosques, no saps es peus on posar, i si ens descuidam bona gent fins i tot a dins sa boca ens arribaran a c....

Maquets

(Sa Titina i Sa Geneta)

informatiu T.V.

— Ja fa alguns dies el nostre poble es va veure aturat,...

.. Sí, aturat amb l'entreteniment nocturn, apagat i a les fosques, sense imatges, ... però això no fou general. Cal resaltar que algunes cases pogueren rebre les imatges perquè tenen onda directa desde Barcelona.

Però el nostre punt a discutir no és el fet on sí, ~~el trobar una solució~~, no, totes aquestes discussions les deixam apart. Volem dedicar aquesta plana informativa per aclarir un mal entès.

Pareix ésser que desde ja fa estona la nostra seguretat es veu controlada amb tots el sentits. No sabem si fou bona o dolenta la nostra sort, lo cert és que poguerem llegir unes cuartilles firmades pel cap de la Guardia Civil de Sóller. Entre altres coses poren llegir: "en la extinción del incendio ocurrido en Deià, sitio denominado "Es Pinets", participó personal de ICONA, servicio de bomberos de Palma, servicio de bomberos de Sóller i personal del C.O.S." Noltres volem contrar la nostra atenció davant aquest punt.

L'incendi començà devers las 13 horas del migdia i les primeres persones que actuaren foren les empleades a l'hotel Es Moli, poc a poc s'afegiren altres persones que s'adonaren compte: els amos de les finques, i veïns del poble. Devers les 14 horas l'incendi estava al màxim, arribava el mateix temps a tots els punts; però els baixos estaven dominats, les cases no porillaven, lo que si es trobava en perill era el repetidor de T.V.. L'esforç fou inútil, el fil es cremar sense que es pogués evitar i el poble es quedar a les fosques.

A les 14,30 minuts arribaren els "bomberos", ells coneixien la seva tasca però hom de dir que ja no calien gaires esforços. L'incendi es veia estingit, perquè ja no tenia res més per a cremar. Lo cert és que els "bomberos" arribaren i ajudaren a controlar les darreries, també si trobava present un membre d'ICONA amb un aparell de radio. Però de Guardia Civil res de res... Això ho deim amb coneixement de causa, no parlam per omplir paper, desde aquí volem llevar les bubotes de davant. A les 15,30 minuts aquesta revista deixà el lloc de l'incendi i les forces de la Guardia Civil no havien fet acte de presència, tal volta ho feren després, recorreguent les despulles i les cendres, però que quedí clar que "la Guardia Civil a las 15,30 horas no se había personado en la zona denominada "Es Pinets" para la extinción del incendio, y éste estaba ya en las últimas.

NOVES ... 0 ...

MORTS:

Parcix que a poc poc tots els vells en arriben a deixar.

Aquest mes han estat dos:

Bartomeu Bauçà Bauçà (en Tomu Bessa), a l'edat de 77 anys.

Toni Llinàs Marroig (en Toni Burot), que estava a França però ha mort aquí.

Tenía 85 anys. E.P.D. els dos.

MUSICA:

A partir de dilluns dia 27, es començarà a començar els ensaïes per a Nadal. Tots els qui els interressi podran anar-hi.

ESCOLA:

Na Guilaumette torna començar a donar classes de repàs. Tots els interessats poden xerrar amb na Francisca de sa tenda. Ella ja les dirà sa manera de poder contactar.

VARTS:

Dia primer D'Octubre es va cremar es pinoret de damunt es Moli.

Ha vengut ja llicenciat des seu servei militar, el nostre concejal i tresorer D. Miquel A. Coll Salas. Enhorabona.

Es batle i es jutge ja han tornat des seu viatge per terres italianes. Benvinguts.

Parcix que enguany aiximateix es prepara una bona temporada de collir oliva. ¡Ja era hora!

Dia 20 es va tancar es Moli. Es es darrer hotel que ho fa, es pot donar dones per acabada sa temporada d'estiu.

